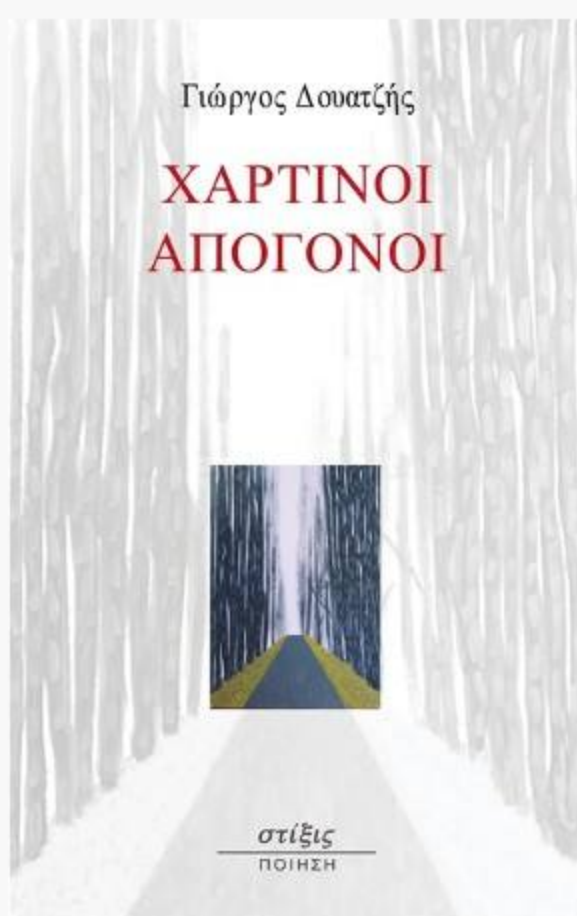

"Χάρτινοι απόγονοι" του Γιώργου Δουατζή

Γράφει ο Τόλης Νικηφόρου

Όλοι οι ποιητές έχουν γράψει ποιήματα για το ποιητικό φαινόμενο, ποιήματα ποιητικής, όπως ονομάζονται, ο καθένας με τη δική του οπτική, σε μια προσπάθεια να καταλάβουν τι είναι αυτό που τους συμβαίνει. Πώς και γιατί αναδύθηκε στην επιφάνεια το ποίημα, προσπάθεια ακόμα να δώσουν έναν ορισμό στην ποίηση. Αποπειρώνται, δηλαδή, να προσεγγίσουν το απρόσιτο, να αγγίσουν το ανέγγιχτο, να εκφράσουν το άρρητο. Βιβλίο, όμως, ολόκληρο με ποιήματα για την ποίηση, μόνο τους *Χάρτινους Απόγονους* του Γιώργου Δουατζή γνωρίζω, μετά θητεία πενήντα πέντε ετών στη λογοτεχνία.

Αυτοί οι *Χάρτινοι Απόγονοι*, είναι εξίσου ζωντανοί με τα παιδιά και τα εγγόνια μας και ίσως μακροβιότεροι. Ποιήματα εύστοχα, απόλυτα ελικρινή και εξομολογητικά, χωρίς λεκτικές περιπλοκές, μαχητικά και κατά διαστήματα αιχμηρά, πάντοτε όμως αληθινά για την πραγματικότητα της ζωής και της τέχνης.

Παραθέτω το σύντομο και πυκνό ποίημα της συλλογής με τίτλο *Άχνα*, πρώτο από τα συνολικά τριάντα επτά ποιήματα του πρώτου μέρους μιας συλλογής που περιλαμβάνει και πολλά εκτενέστερα ποιήματα.

*Το ποίημα είναι η άχνα της εκπνοής του ποιητή
σ' έναν αρχέγονο καθρέφτη
όπου χαράζει στίχους με το δάχτυλο
κι όταν αφανιστούν από τον άνεμο
βλέπει ολόγυμνο το πρόσωπο του*

Οι *Χάρτινοι απόγονοι* είναι ταυτόχρονα ένα βιβλίο κοινωνικής κριτικής και υπαρξιακού προβληματισμού. Οι κάθετοι διαχωρισμοί που γίνονται σε ερωτικά, υπαρξιακά και κοινωνικά βιβλία ή συγκεκριμένα ποιήματα είναι επισφαλείς, καθώς συχνά ένα ερωτικό ποίημα έχει μια υπαρξιακή ή και κοινωνική διάσταση. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με ένα υπαρξιακό ή κοινωνικό ποίημα. Και, βεβαίως, με ένα βιβλίο με ποιήματα ποιητικής.

Παραθέτω τους πρώτους στίχους από το ποίημα κοινωνικής κριτικής με τίτλο *Εφαλτήριο*:

*Την Ποίηση
δεν θα τη βρεις στις στιχοπλοκές
και σε ορθοτεχνίες επιτήδειων λεξιλόγων
στην εν ψυχρώ ροή των λέξεων άνευ Λόγου
στην άγνοια αυτοχρισμένων ποιητών
σε νοθευμένα γράμματα
και σε θολά νοήματα των ανικάνων
δεν θα τη βρεις σε πανηγύρεις
εγωπαθών και λαθρεπιβατών...*

καθώς και τους στίχους από το ποίημα υπαρξιακού αλλά και κοινωνικού προβληματισμού *Δυο μέτρα γης*:

*Το φως μιας αστραπής
η διάρκεια της ζωής
και τρέχουν οι αιώνες*

*Κι εσύ ισόβια αφελής
αναρωτιέσαι τι ζητούν οι μαριονέτες
που με πολέμους απειλούν*

Οι ερωτικοί υπαινιγμοί και τα ερωτικά ποιήματα είναι σπάνια στη συλλογή αυτή αλλά δεν απουσιάζουν εντελώς. Να, οι πρώτοι στίχοι από το ποίημα *Μαργαρίτες*:

*Δώσ' μου το χέρι σου αγαπημένη
σήμερα άνθισαν οι μαργαρίτες σου*

*Είσαι
η αφή των βιβλίων που αγάπησα
οι μουσικές που με ταξίδεψαν
οι ευωδιές που μου χαρίζει το κορμί σου*

Το δεύτερο μέρος της συλλογής, με επτά ποιήματα, ονομάζεται *Ιοφόρος άνοιξη* και αναφέρεται στην πανδημία που εδώ και σχεδόν δύο χρόνια έχει ανατρέψει τα δεδομένα της ζωής όλων μας. Και πάλι, βέβαια, είναι παρούσα η ποίηση μαζί με τον κοινωνικό και τον υπαρξιακό προβληματισμό.

Η πλούσια, πολύπλευρη και πολυδιάστατη συλλογή του Γιώργου Δουατζή αξίζει να διαβαστεί με ανοιχτή καρδιά από όλους μας και ίσως να αποτελέσει οδηγό για μερικούς νέους στον δρόμο της ζωής και της δημιουργίας.